

תכתב לילדה לא זרה

תפקידו בעבר ולאור השם הרחום שיצא לך, שיאשרו לך
יבוא של מטפלת זרה. את תבישי אל תצלומי העבר ותדעי
שהוא היה שר הפנים בילדותך. הוא האיש שתבע לגרש
כן. הוא שאמר כי זרים הם מקור מחלות וחידקים שימי
טו אסון על הארץ. מפיו ההדור בקעו אז נאצות מעוררות
אימה.

באותו רגע יתכווץ לבך הבוגר וירעד כמו בימים הר
עים מפחד הגירוש, ואת תיזכרי איך ישבה אמך כל ערב
מול המסך, הביטה בחדשות, בכתה חרש והתפללה בשפתה
לאלוהים שיושיע אתכן, ואת חשבת על מרדכי ועל מריה,
על אסתר ועל ישו, והצטרפת בלחש לתפילתה שלא תיע
קרי מהכיתה ומבית הספר ומהשבט ומכל החברים והחב
רות ותגורשי אל המקום שממנו באה אמך בשל מחסור, ולך
הוא זר ורחוק, ואף את שפתו אינך יודעת.

ביום ההוא, בעתיד, אל תנטרי ואל תנקמי באיש ההדור
על איזולת העבר. הוא לא איש רע. הוא איש שכחו. בעת
שהיה שר נאטם לבו והוא שמע רק את לחישות יועציו ור
בניו ושכה את העיקר: כי בשם נרדפים ומנואצים, מקו
פחים ומגודים, מקוללים ומושפלים, הגיע עם מפלגתו
לשלטון. הוא שכח את הדיידיטי שהותו על בני עדתו
בבואם לארץ כאילו היו נושאי מחלות, ושכה את שלמד
בבית הספר בנעוריו, כי הגענו לפה אחרי שהושמדנו כחו
לדות, הומתנו בגו כנושאי מגפות, תוארנו כעכברושים
שממיטים אסון על העולם ומוזהמים אותו. היהודים, אמ
רו עלינו, הם מחלה.

לכן, בבואו למשרדך, הטי לו חסדך. אל תנהגי בו כפי
שנהג בך. ספרי לו על הילדה שהיית ואיך ניצלת, ואחר כך
העניקי לו את מחילתך ואת האישור למטפלת זרה למען
יגועמו לו ימי זקנתו, כי גם לו אין ארץ אחרת. ❧

בפורים האחרון ראיתי אותך, מרג'ון, במסיבת בית הס
פר שלך. היית מלכת אסתר קטנה, מוקפת חמש מלכות
אסתר צבריות, זוהרות בשמחת החג. כולכן ילידות תל
אביב. בעיר הזאת נולדת ובכית בכי ראשון, ואחות שעלתה
מרוסיה הניחה אותך בחיק אמך הפיליפינית. כאן גדלת עם
שתי אחיותיך, מרג'ורי ומרי הקטנה שנקראת גם אמ.אם.
בתקופת הרעות גרתן עם אמא בדירה קטנה שדלתה סגו
רה מפחד שוטרי ההגירה, אך בבית הספר היית מאושרת.
ביום הזיכרון עמדת דום, נעצבת ביום השואה, נגאלת מע
בדות בפסח, ניצחת בחנוכה, ישבת בסוכה בסוכות.

בפורים למדת במגילת אסתר על המן הרשע ומזימתו
ועל הישועה הפלאית שהביא מרדכי וייחלת שגם לך יקרה
כזאת. היית מוקפת חיילים, שוטרים ואינדיאנים, כולם בני
גילך, מחופשים כמוך למושאי הערצתם. ילדים לא זרים
כארץ שהורכים עובדים בה כזרים כדי לשרוה. מאז ילדו
תי לא ראיתי פורים מרנין לב כמו בבית הספר ביאליק-רו
גוויזן שלך.

בכיתה ובשבט הצופים שלך, "איתן", שסיסמתו "יש לנו
אהבה והיא תנצח", קוראים לך מולן על שם יופיין ועיניין.
פעמיים בשבוע את מתייצבת לפעולות, לבושה מדי האקי
מגוהצים למשעי. מתה על שרית הדר ואייל גולן, חולמת
להיות חיילת בחטיבת כפיר או בסירדת, כמו רבים מבוגרי
השבט, ילדי מהגרי עבודה. אפילו החלומות שלך ישרא
ליים כל-כך, כי אין לך ארץ אחרת. אבל הארץ הזו זוממת
כעת לגרשך עם אמך החרוצה ושתי אחיותיך.

אל פחד. את תישארי פה. ויום אחת, בעוד הרבה שנים,
אולי תהיי שרת הפנים. תשבני תחת תצלומי כל קודמיך
במשרד, ואיש זקן ונאה עם זקן שיבה הדור יבוא ללשכתך.
הוא יוכנס כלאחר כבוד ויבקש לפנים משורת הדין, לאור

אל פחד. את תישארי פה. ויום אחד, בעוד הרבה שנים,
אולי תהיי שרת הפנים. תשבני תחת תצלומי כל קודמיך
במשרד, ואיש זקן יבוא ללשכתך. הוא יוכנס כלאחר כבוד
ויבקש לפנים משורת הדין, לאור תפקידו בעבר ולאור
השם הרחום שיצא לך, שיאשרו לו יבוא של מטפלת זרה

